

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Έξεδόθη τό Προεδρικό Διάταγμα για τήν διάλυση τῆς Ἱ. Μονῆς Μεταμορφώσεως καί τήν συγχώνευσή της μέ τήν Ἱ. Μονή Ἀμπελακιωτίσεως

Ανακοινώνεται στό πλήρωμα τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι δημοσιεύθηκε στό φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ. 14/17-1-2013) τό ὑπ' ἀριθμ. 5/2013 Προεδρικό Διάταγμα γιά τήν διάλυση τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Σκάλας Ναυπάκτου καί τήν συγχώνευσή της μέ τήν Ἱερά Μονή Ἀμπελακιωτίσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Παράλληλα ἡ Ἱερά Μητρόπολη θέλει νά καταστήση γνωστά τά ἑξῆς:

1. Ἡ διαδικασία ἐκδόσεως τοῦ συγκεκριμένου Προεδρικοῦ Διατάγματος κατά τόν νόμο εἶχε τήν ἀκόλουθη πορεία: Σύμφωνη γνώμη τοῦ τοπικοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου, Ἑγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων, Πολιτισμοῦ καί Ἀθλητισμοῦ, Γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὑπογραφή ἀπό τόν Ὑπουργό Παιδείας, Ὑπογραφή ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, δημοσίευση στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ ὅλη διαδικασία ἦταν νόμιμη καί διαφανής. Στόν φάκελλο τῆς ὑποθέσεως στό Ὑπουργεῖο Παιδείας κατετέθησαν καί οἱ ἀπόψεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέ γνωμοδοτήσεις δύο Καθηγητῶν Πανεπιστημίου καί δικηγόρων, ἐνῶ ἔγινε καί ἐρώτηση γιά τό θέμα πρός τόν Ὑπουργό Παιδείας στήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων, μέ στοιχεῖα πού ἐλήφθησαν ἀπό τήν Ἱερά Μονή. Ἐπειδή ζοῦμε σέ μιά εὐνομούμενη Πολιτεία ὀφείλουμε νά δεχθοῦμε τίς ἀποφάσεις της. Σέ καμμιά σύγχρονη Πολιτεία δέν δικαιολογοῦνται ἀναρχοαυτόνομες ἐνέργειες.

3. Ἡ ἐκδοση τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἀκραίας στάσεως τήν ὁποία τηροῦσαν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ ὁποία παρά τίς πολλές προσπάθειες πού ἔγιναν ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη, τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τίς Συνοδικές Ἐπιτροπές καί ἄλλα ἐκκλησιαστικά πρόσωπα, ἤρνεϊτο συζητήσεις γιά θέματα ἐκκλησιαστικά, κανονικά, νομικά καί διαχειριστικά πού προέκυψαν στήν Ἱερά Μονή, καί ἡ Ἱερά Μονή παρέμενε κατ' οὐσίαν χωρίς νόμιμη ἐκπροσώπηση ἀπό τό 2006. Ἐπομένως, τά πρόσωπα τῆς

Μονής πού χειρίσθηκαν τά θέματα αυτά φέρουν άκεραία τήν εϋθύνη αυτής τής εξέλιξεως.

4. Από τό κείμενο του Προεδρικού Διατάγματος φαίνεται καθαρά ότι οί Μοναχοί τής πρώην Μονής Μεταμορφώσεως από τώρα και στό εξής θά είναι μοναχοί τής Ίεράς Μονής Άμπελακιωτίσεως και όλα τά περιουσιακά στοιχεία τά οποία ανήκαν ως τώρα στην Ίερά Μονή Μεταμορφώσεως θά περιέλθουν στην Ίερά Μονή Άμπελακιωτίσεως, τής οποίας ή συγχωνευόμενη πρώην Ίερά Μονή καθίσταται Μετόχι. Η Ίερά Μητρόπολη ως αυτότελές νομικό πρόσωπο εναντι του νομικού προσώπου τής ως άνω Ίεράς Μονής δέν νομιμοποιείται (ούτε προτίθεται άλλωστε) νά διεκδικήση κανένα περιουσιακό στοιχείο πού ανήκε στην πρώην Ίερά Μονή Μεταμορφώσεως και τούς Μοναχούς της.

5. Μέ τήν παράδοση και παραλαβή τών βιβλίων, τών ταμείων κλπ. διαχειρίσεων τής Ίεράς Μονής θά γίνουν επιτέλους έλεγχοι στις διαχειρίσεις τής Ίεράς Μονής και τά πορίσματα τους θά δημοσιευθούν ώστε ο λαός νά πληροφορηθῆ τήν αλήθεια. Και θά πρέπει οί μοναχοί στά πλαίσια απολύτως διαφανών διαδικασιών νά συνεργασθούν μέ έγνωσμένου επιστημονικού κύρους και κυρίως άμερόληπτους έλεγκτές πού θά όρισθούν άρμοδίως για νά γίνη πλήρης διαχειριστικός έλεγχος.

Έπομένως, ο έλεγχος ο οποίος δέν έγινε από τό 1997 και εντεϋθεν, κυρίως ο έλεγχος τών Έπιθεωρητών Δημοσίων Διαχειρίσεων από τό 2005 πού δέν μπόρεσε νά καταλήξη σέ αποτέλεσμα λόγω μή συνεργασίας τών ύπευθύνων τής Ίεράς Μονής μέ τούς Έπιθεωρητές, άρνηση για τήν οποία καταδικάσθηκαν και σέ ποινή φυλάκισης, επί τέλους θά ολοκληρωθῆ.

6. Είναι ευκαιρία νά εφαρμοσθούν και οί αποφάσεις τής Ίεράς Συνόδου, οί οποίες διατυπώθηκαν σέ ένα άρθρο πού θά έπρεπε νά εισαχθῆ στον Έσωτερικό Κανονισμό τής Ίεράς Μονής και τό όποιο υπέγραψαν οί ίδιοι οί Μοναχοί και έχει αποσταλεῖ στην Ίερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Έπομένως, ο Έσωτερικός Κανονισμός τής Ίεράς Μονής Άμπελακιωτίσεως ο οποίος θά καταρτισθῆ θά επίλυση όλα τά εκκρεμοϋντα ζητήματα, κανονικά, νομικά και εκκλησιαστικά ώστε επί τέλους νά επανεντροχιασθούν οί Μοναχοί στα ιερά θέσμια τής Έκκλησίας και του Μοναχισμού.

7. Τό εκκλησιαστικό και μοναχικό ήθος είναι ήθος μετανοίας. Όλοι πρέπει νά αναγνωρίζουμε τά λάθη μας, όταν μάλιστα επισημαίνονται από τά επίσημα όργανα τής Έκκλησίας, και νά αποκαθιστούμε τις σχέσεις μας μέ τήν Έκκλησία. Δέν μπορεῖ κανείς νά ζῆ αυτόνομα μέσα στον εκκλησιαστικό χώρο. Έπομένως, εάν οί Μοναχοί τής πρώην Ίεράς Μονής Μεταμορφώσεως επιδείξουν πνεϋμα ύπακοῆς, μετανοίας και αποφασίσουν νά εφαρμόσουν τις Άποφάσεις τής Ίεράς

Συνόδου καί τοῦ Μητροπολίτου τους, ὑπάρχει περίπτωση διορθώσεως ὅλων τῶν σφαλμάτων καί τῶν συνεπειῶν τους. Πάντοτε ὑπάρχει καιρός ἀνανήψεως.

8. Ἡ Ἱερά Μητρόπολη δέν χαίρεται γι' αὐτήν τήν κατάληξη τῆς ὅλης ὑπόθεσης μετά μακροχρόνιας καί μετ' ἐπιμονῆς ἐπίδειξη πνεύματος ἄρνησης καί ἀντιδικίας ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων τῆς Ἱεράς Μονῆς, οὔτε εἶναι ἐπιτρεπτό νά ἐρμηνεύεται ὡς μιά προσπάθεια ἐπιβολῆς, ἀλλ' ὡς μιά ἐνέργεια διορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων καί ἐπαναφορᾶς τῆς μοναχικῆς ζωῆς στά παραδοσιακά δεδομένα. Οἱ Ἱερές Μονές στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διοικοῦνται ὅπως ἐπιτάσσουν οἱ ἱεροί Κανόνες καί ἡ ἐκκλησιαστική νομοθεσία. Κανείς δέν μπορεῖ νά ἐνεργῇ αὐθαίρετα μέσα στήν Ἐκκλησία καί τήν Πολιτεία. Ἐπίσης, ἡ Ἱερά Μητρόπολη πιστεύει ὅτι αὐτή ἡ ἐξέλιξη δέν θά ἔχη συνέπειες σέ ἄλλες Ἱερές Μονές, διότι τό σύνολο τῶν Ὁρθοδόξων Μονῶν τῆς Ἑλλάδος κινοῦνται σέ ἐκκλησιαστικά καί παραδοσιακά πλαίσια καί δέν συγκρίνονται μέ τήν νοοτροπία πού κυριαρχοῦσε στήν πρόην Ἱερά Μονή τῆς Μεταμορφώσεως.

9. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκει τόν μαθητή του Τιμόθεο «πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστίν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στυλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. γ' 15), γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἕνας εὐαίσθητος θεανθρώπινος ὄργανισμός πού δέν δικαιολογεῖ φιλοπρωτίες, ἀνταγωνισμούς, φανατισμούς, κοινωνικούς ρατσισμούς καί πολλές ἐνέργειες πού ἀποτελοῦν ἐκφράσεις τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Τό μεγαλύτερο προσόν ἑνός Κληρικοῦ, παντός βαθμοῦ, μοναχοῦ καί λαϊκοῦ εἶναι νά διαθέτῃ ἐκκλησιαστικό φρόνημα, καί αὐτό ἀποκτᾶται μέ ἔντονη ἄσκηση, μετάνοια καί μακροχρόνια σπουδή μαθητείας στά ἐκκλησιαστικά κείμενα καί τήν Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας.

10. Γιά τήν ἐξέλιξη αὐτή, ἐκτός ἀπό τούς ἰδίους τούς μοναχοὺς εὐθύνονται καί ἐκεῖνοι οἱ λαϊκοί, οἱ ὅποιοι θέλησαν νά μετατραποῦν σέ ὀπαδούς τῆς Μονῆς καί νά καλύψουν τίς ἀντιμοναχικές καί ἀντιεκκλησιαστικές ἐνέργειες τῶν ὑπευθύνων τῆς πού ἐνεργοῦσαν ἐνίοτε μέ τρόπους πρωτοφανῶς ἀντικανονικούς πρὸς ὅλους τούς κατά καιρούς Μητροπολίτες Ναυπάκτου.

Πιστεύουμε ὅτι τό πλήρωμα τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, πού ἔχει ταλαιπωρηθῆ πάνω ἀπό τριάντα χρόνια μέ τίς διαρκεῖς ἀπείθειες καί ἀνταγωνισμούς πρὸς τούς ἐκάστοτε Μητροπολίτες Ναυπάκτου, ἐλπίζει καί εὐχεται στόν Θεό νά ἐπικρατήσῃ ἐπί τέλους σύνεση, διάκριση, μετάνοια, γιατί τότε ὅλα θά ἐπιλυθοῦν κατά τόν καλύτερο τρόπο γιά τήν δόξα τοῦ Θεοῦ καί τόν ἔπαινο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως